

מ"ת 28391/03/15 - מדינת ישראל נגד ע פ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 28391-03-15 מדינת ישראל נ' פ (אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 03810021082015

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ע פ

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

במועד שמיעת הבקשה הגיעו הצדדים להסדר לפיו ישוחרר המשיב בתנאים למעצר בית מלא. בית המשפט הורה על שחרורו של המשיב בתנאים וקבע דיון לעניין הראיות לכאורה .

המשיב ע פ יליד 1989 מהעיר אשדוד, נעצר ביום 11/03/2015 והוגש כנגדו כתב אישום ביום 12/03/2015.

המתלוננת הייתה בת זוגו של המשיב .

כתב האישום

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 11/03/2015 איים המשיב על המתלוננת בכך שאמר לה כי "יכניס לה כאפה מול כל הרחוב". במשך המשיב התקשר אל המתלוננת ואמר לה "תזכרי מה אני אומר לך אני יושב עליך בית סוהר היום", " אני אני אני יושב עליך בית סוהר אני לא מפחיד לא מאיים אני מבצע בקיצור" וכן הוסיף "אני שובר לך את כל העצמות הפעם אני את כל העצמות את כל העצמות תזכרי טוב את המילה שלי טוב". המתלוננת הודיעה למשיב כי הוא מוקלט אך הוא המשיך "על הזין שלי השיחות שלך, ועל הזין שלי משטרת ישראל היא אוטוטו אני נכנס לבית סוהר ואני ישב עליך יותר שנים בשביל לעשות את זה". מאוחר יותר באותו היום הגיע המשיב לביתם המשותף שלו ושל המתלוננת. המתלוננת סירבה לפתוח את הדלת לחדרה ולכן המשיב החל לבעוט בדלת ואמר "זונה, שרמוטה". בהמשך פתחה המתלוננת את הדלת, המשיב נכנס לחדר והפך למתלוננת את ארון הבגדים, חטף שקית עם חולצה וקרע אותה באמצעות מספריים. המתלוננת ניסתה לעצור את המשיב ולקחת את החולצה, אך המשיב הניף את ידו לאחור, תפס את המתלוננת בחולצתה וקרע לה את השרשרת שהייתה על צווארה, הפיל את המתלוננת אל הרצפה ויצא מהחדר.

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו לעניין ראיות לכאורה ועל כן יש לעמוד על הראיות בתיק :

אמרת המתלוננת מיום 11/03/2015 פירטה המתלוננת הוציאה את בגדיו של המשיב מהבית ושמה אותם בגינה ואז נעלה את הבית ואת דלת המרפסת.

המשיב הגיע, פתח את המרפסת ונכנס וראה את כל בגדיו בחוץ. אז עלה אל החדר של המתלוננת ודפק בדלק וביקש להיכנס. המתלוננת סירבה, ובתגובה המשיב בעט בדלת חדרה כפעמיים. לאחר מכן התקשר המשיב לאימא של המתלוננת, וחזר וביקש כי תפתח לו את הדלת. לאחר זמן מה המתלוננת פתחה את הדלת, המשיב נכנס אל החדר, הפך את ארון הבגדים ונשכב על המיטה. המשיב אמר למתלוננת שאם לא תיתן לו שתי סיגריות הוא לא יוצא מהבית.

המתלוננת תיארה את ההמשך: "חטף לי את החולצה ניסיתי לקחת אותה הוא הפנה לי גב, עליתי על המיטה וקפצתי לו על הגב בשביל לקחת את החולצה ואז הוא העיף אתי ממנו ומזה נקרעה השרשרת."

המתלוננת גורסת כי המשיב קרע את החולצה באמצעות מספרים שהיו בחדרה של המתלוננת ולאחר מכן כנראה המשיך וקרע את החולצה באמצעות סכין מטבח, המתלוננת מצאה את החולצה קרועה בפח הזבל. החוקר שאל כיצד נפגעה בידה, המתלוננת ענתה "ראיתי אדום אחרי זה אולי מזה שהוא זרק אותי". במהלך לדבריה זרק המשיב בושם על הקיר אחרי שלקח את החולצה. לשאלת החוקר ענתה המתלוננת כי הקליטה את השיחה בינה לבין המשיב באמצעות אפליקציה במכשיר הטלפון הסלולארי שלה, הקליטה אשר העבירה באמצעות ה"ווטצ-אפ" למשטרה. המתלוננת מסרה כי השרשרת נקרעה כנראה כאשר המשיב ניסה להוריד את המתלוננת מעל גבו. לדברי המתלוננת **"הוא חטף לי את השקית פעם ראשונה אני התקשרתי למשטרה והוא החזיר לי את השקית ואמרתי להם הכל בסדר סליחה שהתקשרתי. אחרי שהתחיל לקרוע לי אותה וגרם נזק התקשרתי למשטרה"**.

לשאלת החוקר האם היא מפחדת מהמשיב ענתה "בטח. הוא בעצמו כל הזמן אומר לי שיש לו שריטה במוח. לפני חודש היה בתחנה בגלל אבא שלו רב איתו מכות."

באמרת המתלוננת מיום 12/03/2015: המתלוננת בקשה לבטל את תלונתה לדידה ללא התערבות צד ג' שכן לא רוצה לפגוע במשיב ושכל אחד ילך לדרכו.

אמרת בילה פרידמן-פאקלר, אימה של המתלוננת מיום 11/03/2015:

המשיב סיפר לאימה של המתלוננת כי המתלוננת לא מאפשרת לו לקחת את הבגדים שלו וכי היא סגרה בפניו את הדלת. האם התקשרה אל המתלוננת, וזאת בכתה באופן שלא אפשר לאימה להבין מה קרה. האימא התקשרה שוב למשיב ואמרה לו שהיא תביא לו את הבגדים בערב, אך הוא סרב ורצה לקחת את דבריו באותו הרגע. המשיב עמד על סירובו והדגיש כי הוא רוצה לקחת את הבגדים ורק אז ילך. לאחר מכן מסר המשיב לאם כי המתלוננת זרקה את הבגדים שלו מחלון הבית. לאחר מכן הודיע לאם כי המתלוננת התקשרה למשטרה. לשאלת החוקר ענתה כי לא שמעה במהלך האירוע אזכור על אלימות. לאחר מכן הוסיפה: "מה שסיבה סיפרה לי שהוא איים עליה ותקף אותה וקרעה לה שרשרת זה מה שהיא אמרה לי עכשיו". לשאלת החוקר ענתה כי לא היתה עדה לכל סוג של אלימות בין השניים. בדברי הסיכום אמרה "אני פשוט רוצה שיעזבו ולא יהיה בקשר ושזה לא יפגע לו בחיים."

אמרת המשיב מיום 11/03/2015: המשיב מכחיש כי נגע במתלוננת, לא איים עליה ולא גרם נזק.

המשיב מספר כיצד הלך ברגל מקניון גירון לביתם המשותף. כשהגיע המשיב לביתו ראה כי את רוב הדברים שלו מחוץ לדירה (דבר המשתקף באמרת המתלוננת). המשיב נכנס אל הבית ודפק על דלת החדר של המתלוננת. המשיב אמר למתלוננת "תני לי לקחת את הדברים שלי נסיים את זה אני לא רוצה".

המתלוננת התקשרה למשטרה בצעקות, מסרה כי הוא מרביץ לה בעוד דלת דלתה הייתה סגורה. המשיב ירד למטה, ושתה כוס מים. המתלוננת פתחה את הדלת, וזרקה את הבשמים של המשיב לכיוון המשיב ושוב נעלה עצמה בחדר. המשיב ידע כי המשטרה בדרך ולכן חיכה להם מחוץ לבית המגורים. המשיב מכחיש כי איים על המתלוננת ליד הקניון. המשיב לא מכחיש שאיים על המתלוננת בטלפון, וזאת לפני שהושמעה בפניו הקלטת השיחה. המשיב מוסר כי אמר את שאמר "מעצבים" ומעולם לא התכוון לממש את איומיו. המשיב טען כי החולצה שקרע הינה שלו, שכן הוא קנה אותה (והמתלוננת אישרה כי החולצה נקנתה בכסף משותף), ומסר כי אכן קרע את החולצה באמצעות סכין ולאחר מכן זרק אותה לפח. לדבריו, המתלוננת כלל לא הייתה במקום שכן הייתה בתוך החדר. המשיב מכחיש כל מגע בינו לבין המתלוננת וכן מכחיש כי קרע את השרשרת של המתלוננת. המשיב מסביר את הסימן על ידה של המתלוננת בכך שאינו יודע את מקום הפגיעה.

דין והכרעה

לעניות דעתי, לעניין התקיפה, סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה, נראה כי הדגש ותשומת הלב של המתלוננת הושמו על החולצה והיא הייתה זו שהתנפלה עליו בשעה שקרע את החולצה וקפצה על גבו. הדבר מתבטא גם באמרות המתלוננת לפיהן התקשרה למשטרה רק כאשר המשיב קרע את החולצה.

מטבע הדברים גם המעבר למגע פיסי היה ביוזמת המתלוננת והמשיב הוריד אותה מגבו, בנסיבות העניין והדבק הדברים גם אדמומיות סביב פרק כף היד נראית כתוצאה טבעית של האירועים וספק רב אם היא תוצאה של תקיפה מכוונת. נראה כי סיכויי ההרשעה נמוכים וכי סיכויי הזיכוי עולים עליהם.

להערכת המסוכנות בעניין זה יש להוסיף את העובדה שהמתלוננת זרקה את בגדיו של המשיב לחצר, התנהגותה שלה הייתה ילדותית מה שגרר התנהגות ילדותית דומה מצידו של המשיב שעליה היא הייתה זו שהגיבה ב אלימות. לא ייפלא איפוא שביקשה לבטל את תלונתה, ונראה מהדבק הדברים כי אין מדובר בתופעה המוכרת של נשים החוזרות בהן מתלונות על אלימות במשפחה, אלא בזוג צעירים אשר סיים קשר בלתי בשל בדרך רוויה התפרצויות ילדותיות.

אלא שיש לחשוש כי אין הדבר כן בעניין האיומים.

האיומים קשים מאוד רציניים רציפים וחוזרים על עצמם ולאיומים אלה ישנם ראיות מוצקות לכאורה באמרות המתלוננת ובהקלטות. איומים אלה מקימים מסוכנות משמעותית עד כדי עילת מעצר.

אשר על כן אני קובע כי ישנם ראיות לכאורה לעניין האיומים בלבד.

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת

למשיב הרשעות קודמות סמוכות בעבירות רכוש, עברו הפלילי הקרוב - אינו רלוונטי ועברו הרלוונטי - אינו קרוב.

המשיב הורשע בסיוע לגניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב ונסיון פריצה לרכב (2014) וכן קביעה ללא הרשעה בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב (2009) פריצה וגניבה מרכב (2012 הפקעת של"צ)

וכן עבירות רכוש ואלימות מבית המשפט לנוער אשר התיישנו.

המשיב שוהה במעצר בית מלא מאז יום 12/03/2015 ולא עלתה נגדו טענה כי הוא יצר קשר עם המתלוננת או יצא ממעצר הבית.

בנסיבות העניין אני סבור כי ניתן להשיג את מטרות המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה ולהמיר את מעצר הבית המלא בפיקוח רציף ומתמיד של ערב (המכונה " מעצר אדם ") וכך אני מורה.

אם יוצע מקום עבודה בפיקוח ישקול בית המשפט להכשיר ערבים נוספים להשגחה על המשיב במהלך יום העבודה.

הסניגורית תגיש תצהיר הערבים והמשיב לפיו הם מבינים את התנאים החדשים ומתחייבים להם ואז יכנסו התנאים לתוקף.

להודיע לצדדים.

זכות ערר בתוך 30 יום.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.